

# Vier gedichten

THIERRY DINJENS

## De bisschop en de stroper

Fabian leeft van het land  
wars van wet van drost of schepen  
het veld is rijk, de maag is koning  
is alles wat hij heeft begrepen

Godefrooth in ambtsgewaad  
heeft het woord des heer verstaan  
het vlees is zwak, de Schepper koning  
er is een lange weg te gaan

Gij zondaar, briest hij tot de stroper  
gij steelt en snaait Gods wonder veld  
dat gij eens stilstaat bij uw misdaad  
uw dagen zijn door Hem geteld

Wat bazelt gij, met goud gewaad  
en met uw staf van ebbenhout  
de mens groeit krom door noeste arbeid  
en ziet zijn oogst terug in uw goud  
uw altaar blinkt van zuiver marmer  
de Heiland baadt in zilverschijn  
u spreekt het Woord vanaf Zijn troon  
maar is daarmee uw ziel ook rein?

De stroper zwijgt, zo ook de bisschop  
getweeën staan zij voor het Boek  
niet meer dan mens te wezen

De bisschop snapt de inhoud niet  
de stroper ook niet maar dat komt  
doordat hij niet kan lezen

## Verlosser

Zijn stem, de lijster op de berk  
bevlogen balancerend  
het weldoordachte lied

Het woord, de wortel van zijn werk  
zijn tranen nuancerend  
hij ziet de regen niet

Zijn volk, hij ziet haar talmen  
beladen met zijn Brugmanspraak  
verzandt zij in wat stamelen

Voor hem buigen de halmen  
boven het maaiveld van de smaak:  
de grote Frank van Pamelen

Remmen voor Heukelom

Ik moest remmen voor Heukelom  
Ik was te laat, natuurlijk  
Stom

Maar eigenlijk gaf het niets:  
Hij was zo omgedraaid  
Mijn fiets

Koud ven

Tinteldons  
vriële vlokken winterdons  
zilver als de muntjes  
in de ijle ijsfontein  
bellen rond de mondjes  
van de zilvervisjes klein

Kruiend zwart  
gebroken schotsen bruisend zwart  
bulkend als de brokken  
in de kwade kratermond  
bonkend zo de paardenhoefslag  
in de avondstond

Waterglans  
uitbundig zwierend schaterdans  
vloeiend als de tranen  
van een meisje in de stroom  
en toch zo ingetogen  
als een stil bevroren droom